

על מפלגתם. ועל מזרים אף שהיו מזרע חס ואף על פי כן אנו עושים יום טוב על מפלגתן, הטעם מחמת שעשו כבוד ליוסף הצדיק, בשביל זה זכו שאנו עושים יום טוב על מפלגתן. ופורים שאנו עושים יום טוב על מפלגת המן, שהיה מזרע שם. וחנוכה שעושין על מפלגת יון, שהיה מזרע יפת.

הבלל הוא כי יש ג' צחינות. אחד, מה שאדם מסתכל על האי"ן שמשיג גדולת הצורה כביכול. צחינה ב', היראה שמגיע לאדם מהסתכלות זה. צחינה ג', הוא התענוג מה שיש לאדם אחר זה, והוא כי הצורה יתברך משפיע עליו כל הטובות וזכות. ועל אלו ג' צחינות צא הרמז מה דאמרינן בגמרא (יומא נה:) שלשה עשר שופרות היו במקדש והיה כתוב עליהן כו' וששה לנדבה ושלושה עשר השתחויות היו במקדש ושלושה עשר שלחנות היו במקדש. שופרות מרמו על הסתכלות צאי"ן, ושלושה עשר נגד שלשה עשרה מדות, ועל זה צא הרמז בדברי חז"ל וששה לנדבה, כי צאמת שם הוי"ה הוא כביכול שם העצם (פרדס רמונים שי"ט פ"א), ושאר שמות כגון אל רחום כו' עד נוזר חסד הם שמות מחואר, ונוזר חסד משם מתחיל שמות הפועל, נוזר חסד שהוא נוזר חסד לאחרים, וכן שאר השמות עד סוף הם ששה שמות, וצאמת מה שהוא נוזר חסד לאחרים הוא מחמת חסד גדול, וזהו רמז בדברי חז"ל וששה לנדבה. ושלושה עשר השתחויות מורה על היראה, כי יראה מורה על השתחוויה. ושלושה עשר שולחנות מורה על התענוג.

מלך מלכי המלכים הקב"ה, כי הענין הוא "צדיק מושל ציראת אלהים" (שמואל

ב כג. ג), הקב"ה גוזר ולדיק מצטל (מ"ק טז:). נמצא שיש ציד הצדיק למלוך על הקב"ה, כי הוא מושל ציראתו, אך ממשלה שלו הוא עצמו מהצורה, שהוא נותן לו כח לצטל גזרותיו, ולפי זה הצדיק נקרא "מלך המלכים", שהוא מושל בהצורה יתברך לצטל גזרותיו, וזה הכח צא מהצורה עצמו יתברך, והוא נותן כח לצדיקים שנקראים (גיטין סב.) מלכי רבנו, ומחמת זה נקרא הצורה צ"ה וצ"ש מלך מלכי המלכים, כי הוא מלך על מלכי רבנו, אשר יש להם ממשלה על המלך הצורה יתברך.

מה שהעולמות מסתכלים ומשיגים צאי"ן, וזהו האי"ן השי"ת מגלה אלהותו יתברך, וזה הצחינה מה שהשי"ת מגלה צו אלהותו נקרא "עתיק יומין" עתיק מלשון הפסוק (איוב יח. ד) ויעתק נור ממקומו, זה העין ימין של האדם רומז צו. ומה שהעולמות אחר כך חוזרים לעצמותם, והמשכיל מלמד ולומד לזה השכל עצמו ששיג את מה שמשיג כשמסתכל צהאי"ן, זה הוא עין שמאל של האדם רומז, ולכך העינים הם צויה צשטח אחד, הגם כי לפי הנ"ל היה צריך להיות זה תחת זה, וצאמת הם צויה צשטח אחד, כי צאמת כך האציל המאציל העליון, כל מה שאחר כך יוכל ללמד את השכל ששיג, זה הוא משיג כשמסתכל צהאי"ן, ומה שלא יוכל ללמד את השכל ששיג אחר כך זה אינו יוכל להשיג צהאי"ן — היינו כשמסתכל צהאי"ן, ולכך הם צויה, כי מה שהעין שמאל משיג את זה מסתכל העין ימין. וזהו צחינת נקודת "צירי", שני הנקודות צויה צשטח אחד, לרמז על זה. וזהו הרמז הצן צחכמה וחכס צצניה, כפי מה שיוכל להשיג כך הוא מסתכל צהאי"ן, וזהו